

OKRESNÁ PROKURATÚRA ČADCA
ul. 17. novembra 1567, 022 01 Čadca

Číslo: Pv 358/17/5502-30
EEČ: 2-37-56-2018

Čadca 11.05.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

-v presne nezistených dňoch a časoch od XXXXX v byte bytového domu č. XXXXX v obci XXXXX, okres XXXXX sa viackrát vyhrážal svojej matke XXXXX slovami: Treba na teba ostrú sekeru, vidlami ťa prepichnet, musím ťa zabiť, vtedy mi odľahne“,

-dňa XXXXX v doobedňajších hodinách v byte bytového domu č. XXXXX v obci XXXXX, okres XXXXX v miestnosti kuchyne sa vyhrážal svojej matke XXXXX slovami: „Musím ťa zabiť, len vtedy budem mať pokoj“, čo zopakoval najmenej trikrát,

-dňa XXXXX okolo XXXXX h prišiel k bytovému domu č. XXXXX v obci XXXXX, okres XXXXX, kde začal búchať a následne kopať do zamknutých dverí, pričom niečo nezrozumiteľné kričal na svoju matku XXXXX, na čo dostala strach, aby jej neublížil na zdraví alebo na živote a privolala hliadku polície.

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX uznesením pod sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

V rámci prípravného konania boli vykonané procesné úkony, zabezpečené dôkazy, z ktorých vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obvinený XXXXX k veci vypovedal a uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu sa nezakladá na pravde, nevyhrážal sa poškodenej zabitím. Uviedol, že pracoval ako vojak z povolania, mal poruchy spánku a neskôr došlo uňho k nervovému zrúteniu a bol mu priznaný invalidný dôchodok od r. XXXXX čiastočný. Uviedol, že k svojej matke prišiel vo februári XXXXX, dochádzalo medzi nimi k nezhodám. Popísal správanie matky, ako ho vnímal on. Uviedol, že za všetko, čo je a čo kedy dosiahol, že mohol vyštudovať vojenskú školu a za jej všetku podporu, pretože mu niekoľko krát matka pomohla aj finančne aj morálne, by jej ublížiť nedokázal. Dňa XXXXX pokrývali strechu hospodárskej budovy s bratom, na otázku matky, kde je jeho brat, odpovedal, že na streche a že pravdepodobne opravuje nejaké diery. On asi po 15 min. išiel do kuchyne uvariť si kávu a všimol si, že je celá rozklepaná a plače. Keď sa jej opýtal, čo sa stalo, veľmi výbušne s plačom a krikom sa naňho osočila, že jej pokazil náladu, že prečo sú na streche diery, keď je tam nová krytina, že celá práca bola zbytočná a uvádzala ďalšie skutočnosti. Začala sa naňho navázať, že nič nevie urobiť, že je jeho cieľom dostať ju do hrobu. Následne medzi sebou komunikovali a on jej povedal okrem iného, že ona potrebuje psychiatrickú pomoc a že jej nikto ubližovať nechce a keď má žiť takýmto spôsobom, tak je lepšie, keby zomrela. Odišiel k svojmu kamarátovi, lebo sa nechcel zúčastniť ďalšej hádky. Keď sa vrátil, kľúče neboli vo dverách ani na obvyklom mieste, zazvonil a počul, ako matka kričí spoza dverí, že za dverami je syn, ktorý ju ide zabiť. Následne popísal ďalšie skutočnosti.

Svedkyňa – poškodená XXXXX, matka obvineného po zákonom poučení podľa § 130 Trestného poriadku vypovedala. K veci uviedla, že XXXXXX si k nej syn presťahoval veci, už pred XXXXX na ňu syn XXXXX reval, ale nevie prečo. Keď kričí, ona nevníma, čo hovorí. Po XXXXX keď mladší syn XXXXX montoval v záhrade hadice a starší syn mu radil, ona mu povedala, nech ho nechá, nech to robí sám a na to jej syn povedal, že treba na ňu zobrať ostrú sekeru a keďže tam iný nik nebol, tak to smeroval jej. Ona mu nadala, povedala mu, aby si také veci nedovoľuje rozplakala sa a išla domov. Popísala ďalšie skutočnosti. Dňa XXXXX pri vzájomnom slovnom konflikte na ňu syn XXXXX kričal, že ju musí zabiť, že ju treba zabiť a vtedy mu odľahne, keď ju zabije. Uviedla, že jej syn je podľa nej psychicky chorý. Svojho syna mala vždy rada. Trestným oznámením chcela dosiahnuť, aby sa k nej syn správal slušne, nevyhrážal sa jej, aby si vážil všetko, čo mu dáva. Nečaká žiadnu vďaku iba slušný a tichý život. Ona mu nechce uškodiť, nechce, aby bol trestne

stíhaný, ale chce, aby sa šiel liečiť. Následne k veci uviedla, že v čase, keď podala trestné oznámenie na syna, boli obaja v zlom psychickom rozporení. Ona krátko predtým ovdovela vo februári XXXXX, syn XXXXX sa v XXXXX rozišiel s priateľkou, čo tiež veľmi psychicky zle niesol. Prišiel o byt, nemal kde bývať. Syn sa v júni XXXXX odstáhoval, začiatkom novembra XXXXX jej volal z liečebne zo XXXXX, že je tam od augusta a že ho v novembri prepúšťajú a že či môže prísť na mesiac k nej. Ona súhlasila. Chce uviesť, že sa vrátil úplný iný človek taký, aký bol pred XXXXX rokmi, keď odchádzal. Odvtedy bývajú spolu aj so synom XXXXX, fungujú ako rodina. Všetci si dobré rozumejú, celú situáciu si so synom vysvetlili. Syn sa jej ospravedlnil, viackrát svoje konanie ľutoval, ona mu odpustila. Od novembra XXXXX ani hlas na ňu nezvyšil.

Vo veci bol vypočúť svedok XXXXX, brat obvineného XXXXXX, ktorý po zákonom poučení podľa § 130 Trestného poriadku k veci vypovedal. Popísal konanie zo dňa XXXXX. Všetko to začalo kvôli tej streche, ale počul hádku medzi matkou a bratom XXXXX. Brat to psychicky nezvládol, začal jej nadávať vulgárne, začali si navzájom nadávať a počul, ako XXXXX povedal „Teba treba zabiť“. Keď to počul, zišiel zo strechy a všetko utíchlo. Popísal ďalšie skutočnosti.

Do vyšetrovacieho spisu boli zabezpečené ďalšie písomné podklady.

Zo znaleckého posudku znalkyne odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že obvinený netrpí v súčasnej dobe a netrpel ani v dobe spáchania prečinu duševnou chorobou alebo poruchou. Požitý alkohol u obvineného sa podieľal na odbúrání jeho racionálnych brzdných mechanizmov, v malej miere (forenzne nevýznamnej) znížil jeho ovládacie schopnosti, nemal vplyv na rozpoznávacíe schopnosti. U obv. XXXXX nie je narušená schopnosť správne vnímať a vypovedať. Obvinený v čase spáchania prečinu netrpel duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacíe alebo ovládacie schopnosti, z toho hľadiska mohol v plnej miere rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol ovládať svoje konanie. Obvinený XXXXX chápe účel a zmysel trestného konania. Pobyt obvineného na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť, nie je potrebné uložiť žiadnu z foriem ochranného liečenia.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spácha na chránenej osobe.

Ide o úmyselný trestný čin.

Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu je potrebné úmyselné zavinenie v zmysle § 15 Trestného zákona, podľa ktorého je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzročený.

Uvedené ustanovenie Trestného zákona postihuje konanie páchatel'a, ktorý

vedome a účelovo prezentuje verbálne vyhrážky, ktoré adresuje konkrétnej osobe. Prednesená vyhrážka musí hroziť alternatívne smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a pritom musí byť spôsobilá vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, t.j. vyšší stupeň tiesnivého pocitu z toho, čím je mu vyhrázané.

Či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, je potrebné posúdiť so zreteľom ku všetkým konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä povahe vyhrážky, fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomnému vzťahu a podobne.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona je chránenou osobou blízka osoba. Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa na účely Trestného zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel.

Je potrebné ďalej uviesť, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto prečinu je nutné, aby vyhrážanie bolo podané takým spôsobom, aby to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čo však nezávisí len on subjektívneho pocitu poškodeného ale aj od objektívnych skutočností celého skutku, ktorých posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní.

Trestným činom podľa § 8 Trestného zákona je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Skutková podstata trestného činu predstavuje súhrn typových znakov, ktoré od seba odlišujú jednotlivé druhy trestných činov a je charakterizovaná objektom, objektívnou stránkou, subjektom a subjektívnou stránkou. Ak má ísť o trestný čin, musia byť dané všetky tieto znaky paralelne, t. j. pri absencii čo i len jedného z nich sa nejedná o trestný čin.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane jednotlivca proti niektorým závažným vyhrážkam.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsobom vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Mám však za to, že konanie obvineného by mohlo naplňať zákonné znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v platnom znení, kde tohto priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážením ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor, alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z vykonaného dokazovania boli preukázané vyššie uvedené skutočnosti. Je zrejmé, že dňa XXXXX došlo k slovnému konfliktu medzi poškodenou a obvineným

a tiež aj v období pred XXXXX dochádzalo k určitej výmene názorov medzi nimi. Vykonanými dôkazmi však bolo následne preukázané, že aj u poškodenej, aj u obvineného došlo v predmetnom čase ku skutočnostiam, ktoré negatívne ovplyvnili ich samotný život - strata manžela u poškodenej, výrazné zmeny v živote obvineného – rozchod s priateľkou, strata bývania, pričom samotná poškodená uviedla, že obvinený v tom období bral lieky a požíval alkoholické nápoje, následne sa podrobil liečbe a v súčasnosti žijú v spoločnej domácnosti, pričom obvinený je disciplinovaný v liečbe.

Keďže výsledky prípravného konania ukazujú, že skutok nevykazuje znaky trestného činu, ale vykazuje znaky priestupku, kde na jeho prejednanie je príslušný Okresný úrad, odbor VVS v XXXXX, rozhodla som tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a vec som podľa § 214 ods.1 Trestného poriadku postúpila príslušnému orgánu na prejednanie priestupku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Anna Lašová
prokurátorka